

Folketingets Social-, Indenrigs- og Børneudvalg

Slotsholmsgade 10
1216 København K
Telefon 33 92 93 00
oim@oim.dk

Sagsnr.
2017-693

Doknr.
449220

Dato
03-03-2017

Folketingets Social-, Indenrigs- og Børneudvalg har d. 3. februar 2017 stillet følgende spørgsmål nr. 243 (alm. del) til økonomi- og indenrigsministeren, som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Kirsten Normann Andersen (SF).

Spørgsmål nr. 243:

”Ministeren bedes oplyse, om kommuner med relativt store udgifter til overførselsudgifter (førtidspension, kontanthjælp m.v.) som udgangspunkt og alt andet lige vil have et højt serviceniveau i ministeriets nøgletal.”

Svar:

Jf. besvarelsen af spørgsmål 242 forsøges med nøgletallet for det kommunale serviceniveau at give en indikation af, om en kommune anvender færre eller flere midler til sine driftsopgaver bredt set, end hvad der kan tilskrives et objektivt behov.

Den konkrete opgørelse af nøgletallet tager udgangspunkt i den enkelte kommunes samlede nettodriftsudgifter pr. indbygger. Det vil sige både driftsudgifter på serviceområderne på overførsels- og de budgetgaranterede områder, dog undtaget udgifterne vedrørende forsikrede ledige. Disse udgifter korrigeres med et mål for de kommunale lønforskelle. Det samlede mål for udgifterne sættes i forhold til et samlet beregnet objektivt udgiftsbehov for den enkelte kommune. Her anvendes det udgiftsbehov, som også anvendes i tilskuds- og udligningssystemet og som afspejler et udgiftspres bredt set på de kommunale udgiftsområder som følge af befolkningens alderssammensætning og socioøkonomiske struktur. Dertil kommer de ekstra udgiftsbehov, som indikeres af supplerende ordninger vedrørende ø-kommuner og antallet af indvandrere og efterkommere.

Nogle kommuner har forholdsvis høje udgifter til overførsler. Høje udgifter til overførsler vil typisk kunne henføres til den socioøkonomiske struktur i kommunen og til befolkningens alderssammensætning. I så fald vil det for den enkelte kommune være afspejlet i et tilsvarende højere beregnet udgiftsbehov, som der således også korrigeres for i nøgletallet for kommunernes serviceniveau.

Det tilsiger således, at der ikke umiddelbart vil være den sammenhæng, at en kommune med høje udgifter til overførselsområdet også har et højt serviceniveau som opgjort i det kommunale nøgletal herfor.

Det skal dog i den forbindelse understreges, at der ikke foregives at være en perfekt sammenhæng mellem det beregnede udgiftsbehov, som der korrigeres med i nøgletallet, og kommunernes udgifter til bl.a. overførselsområdet. Nøgletallets størrelse vil således også i et omfang kunne afspejle både usikkerheden i udgiftsbehovsopgørelsen, udligningsniveauet, forskelle i effektivitet mv. og altså ikke alene forskelle i kommunernes valgte serviceniveau over for borgerne.

Ses der på de konkrete værdier af nøgletallet i årene 2013-2015 i forhold til kommunernes udgifter til overførselsområdet i de samme år ses der dog heller ikke umiddelbart tegn på nogen systematisk sammenhæng mellem høje udgifter til overførsler og et højt serviceniveau i Økonomi- og Indenrigsministeriets kommunale nøgletal.

Med venlig hilsen
Simon Emil Ammitzbøll